

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2003

Vyhlásené: 27.06.2003

Časová verzia predpisu účinná od: 27.06.2003

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

225

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 15. apríla 2002 bola v Reykjavíku podpísaná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Islandskou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku. Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas so zmluvou uznesením č. 113 z 12. decembra 2002 a súčasne rozhodla, že ide o medzinárodnú zmluvu podľa článku 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Prezident Slovenskej republiky zmluvu ratifikoval 23. januára 2003. Zmluva nadobudla platnosť 19. júna 2003 na základe článku 28 ods. 2.

**K oznámeniu č. 225
2003 Z. z.****ZMLUVA medzi Slovenskou republikou a Islandskou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku**

Slovenská republika a Islandská republika, želajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku, dohodli sa takto:

Článok 1**Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje**

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2**Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje**

1. Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov a z majetku ukladané v mene niektorého zo zmluvných štátov alebo jeho nižších správnych útvarov, alebo miestnych orgánov bez ohľadu na spôsob ich vyberania.
2. Za dane z príjmov a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkových príjmov, z celkového majetku alebo z časti príjmov, alebo majetku vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, ako aj daní z prírastku majetku.
3. Súčasné dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje, sú najmä:
 - a) na Slovensku
 - (i) daň z príjmov fyzických osôb,
 - (ii) daň z príjmov právnických osôb, (ďalej len „slovenská daň“),
 - b) na Islande
 - (i) štátna daň z príjmu (the national income tax),
 - (ii) štátna daň z majetku (the national capital tax),
 - (iii) mimoriadna štátna daň z majetku (the extraordinary national capital tax),
 - (iv) komunálna daň z príjmu (the municipal income tax) a
 - (v) daň vyberaná z príjmu a z majetku bankových inštitúcií (the tax levied on the income and capital of banking institutions), (ďalej len „islandská daň“).
4. Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú ukladať odo dňa podpisu tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa uskutočnili v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3**Všeobecné definície**

1. Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,
 - a) výraz „Slovensko“ označuje Slovenskú republiku, a ak je použitý v zemepisnom zmysle, označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva a jurisdikciu v súlade s pravidlami medzinárodného práva,
 - b) výraz „Island“ označuje Islandskú republiku, a ak je použitý v zemepisnom zmysle, označuje územie Islandskej republiky vrátane jej výsostných vôd a akúkoľvek oblasť mimo výsostných vôd, v ktorej Island v súlade s medzinárodným právom vykonáva jurisdikciu alebo suverénne práva týkajúce sa morského dna, jeho podložia a nad ním sa nachádzajúcich vôd a ich prírodných zdrojov,

- c) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa daných súvislostí Slovensko alebo Island,
 - d) výraz „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenia osôb,
 - e) výraz „spoločnosť“ označuje každú právnickú osobu alebo každého nositeľa práv považovaného na účely zdanenia za právnickú osobu,
 - f) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,
 - g) výraz „medzinárodná doprava“ označuje každú dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom prevádzkovanú podnikom, ktorého miesto skutočného vedenia je v jednom zmluvnom štáte okrem prípadov, ak takáto loď alebo lietadlo sú prevádzkované len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,
 - h) výraz „príslušný úrad“ označuje
 - (i) ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu v prípade Slovenska,
 - (ii) ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu v prípade Islandu,
 - i) výraz „štátny príslušník“ označuje
 - (i) každú fyzickú osobu, ktorá má štátne občianstvo niektorého zmluvného štátu,
 - (ii) každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie zriadené podľa platných právnych predpisov v niektorom zmluvnom štáte.
2. Pokiaľ ide o uplatnenie tejto zmluvy v akomkoľvek čase niektorým zmluvným štátom, každý výraz nedefinovaný v zmluve, ak si to súvislosť nevyžaduje inak, má taký význam, aký má v danom čase podľa právnych predpisov tohto štátu upravujúcich dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, pričom akýkoľvek význam podľa platných daňových predpisov tohto štátu bude prevažovať nad významom, ktorý má tento výraz podľa iných právnych predpisov tohto štátu.

Článok 4

Rezident

1. Na účely tejto zmluvy výraz „rezident zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov tohto štátu podlieha zdaneniu v tomto štáte z dôvodu svojho bydliska, trvalého pobytu, miesta vedenia alebo iného podobného kritéria, a zahŕňa aj tento štát a každý jeho nižší správny útvar alebo miestny orgán. Tento výraz však nezahŕňa osobu, ktorá podlieha zdaneniu v tomto štáte iba z dôvodu príjmov zo zdrojov v tomto štáte alebo z majetku umiestneného v tomto štáte.
2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie takto:
 - a) táto osoba sa považuje za rezidenta len toho štátu, v ktorom má stály byt; ak má stály byt v oboch štátoch, považuje sa za rezidenta toho štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životne dôležitých záujmov),
 - b) ak nemožno určiť, v ktorom štáte má táto osoba stredisko životne dôležitých záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom štáte, považuje sa za rezidenta len toho štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,
 - c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, považuje sa za rezidenta len toho štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,
 - d) ak je táto osoba štátnym príslušníkom oboch štátov alebo nie je štátnym príslušníkom žiadneho z nich, príslušné úrady zmluvných štátov upravujú túto otázku vzájomnou dohodou.
3. Ak osoba iná ako fyzická osoba je podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, považuje sa za rezidenta len toho štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5

Stála prevádzkareň

1. Na účely tejto zmluvy výraz „stála prevádzkareň“ označuje trvalé zariadenie na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik úplne alebo čiastočne vykonáva svoju činnosť.
2. Výraz „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä
 - a) miesto vedenia,
 - b) pobočku,
 - c) kanceláriu,
 - d) továreň,
 - e) dielňu a
 - f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo akékoľvek iné miesto ťažby prírodných zdrojov.
3. Výraz „stála prevádzkareň“ rovnako zahŕňa
 - a) stavenisko alebo stavbu, alebo montážny, alebo inštalačný projekt, ale len vtedy, ak trvá dlhšie ako 12 mesiacov,
 - b) poskytovanie služieb vrátane poradenských a riadiacich služieb, ktoré podnik poskytuje prostredníctvom zamestnancov alebo iných pracovníkov pracujúcich pre podnik na takéto účely, ale len vtedy, ak činnosti takéhoto charakteru trvajú (pre ten istý alebo s ním súvisiaci projekt) v štáte počas obdobia, ktoré presiahne v úhrne 9 mesiacov v akomkoľvek 12-mesačnom období.
4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku výraz „stála prevádzkareň“ nezahŕňa
 - a) zariadenie, ktoré podnik využíva iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,
 - b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania,
 - c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely spracovania iným podnikom,
 - d) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,
 - e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,
 - f) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely vykonávania akýchkoľvek kombinovaných činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia na podnikanie vyplývajúca z tejto kombinácie má prípravný alebo pomocný charakter.
5. Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba - iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 6 - koná v zmluvnom štáte v mene podniku a má a obvykle uplatňuje právomoc uzavierať zmluvy v mene podniku, tak tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto štáte vo vzťahu ku všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré by nezakladali existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení tohto odseku, keby sa vykonávali prostredníctvom trvalého zariadenia na podnikanie.
6. Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkareň v zmluvnom štáte len preto, že v tomto štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.
7. Samotná skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tomto druhom zmluvnom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), neznamená, že táto spoločnosť je stálou prevádzkarňou druhej spoločnosti.

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) umiestneného v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
2. Výraz „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa právnych predpisov zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený. V každom prípade tento výraz zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva vzťahujúce sa na pozemky podľa noriem občianskeho práva, právo užívať nehnuteľný majetok a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov; lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.
3. Ustanovenie odseku 1 sa použije na príjmy z priameho užívania, z nájmu alebo z každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon nezávislých osobných činností.

Článok 7

Zisky podniku

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza. Ak podnik vykonáva svoju činnosť takýmto spôsobom, môžu byť zisky podniku zdanené v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkarni.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, s výnimkou ustanovenia odseku 3, tejto stálej prevádzkarni sa v každom zmluvnom štáte priradujú zisky, ktoré by dosiahla, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti v rovnakých alebo obdobných podmienkach a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.
3. Pri určení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady podniku vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkarňou vrátane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v tom štáte, v ktorom sa táto stála prevádzkareň nachádza, alebo inde.
4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé určiť zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym časťami, ustanovenie odseku 2 nevyklučuje, aby tento zmluvný štát určil zisky, ktoré sa majú zdaníť takýmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku však musí byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.
5. Stálej prevádzkarni sa nepripočítavajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.
6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú časti príjmov osobitne uvedených v iných článkoch tejto zmluvy, ustanovenia týchto článkov nie sú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Lodná a letecká doprava

1. Zisky z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je miesto skutočného vedenia podniku.
2. Ak miesto skutočného vedenia podniku lodnej dopravy je na palube lode, potom sa bude považovať za umiestnené v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza domovský prístav tejto

lode, alebo ak takýto domovský prístav nie je, v tom zmluvnom štáte, ktorého je prevádzkovateľ lode rezidentom.

3. Ustanovenie odseku 1 platí aj na zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

Prepojené podniky

1. Ak

a) sa podnik jedného zmluvného štátu zúčastňuje priamo alebo nepriamo na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo

b) sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo zúčastňujú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu

a ak v týchto prípadoch sú oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by si dohodli nezávislé podniky, môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by jeden z nich dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov tohto podniku a následne zdanené.

2. Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom štáte, a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom tento druhý štát vhodne upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov v tomto štáte. Pri stanovení tejto úpravy sa bude postupovať s náležitým ohľadom na iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné úrady zmluvných štátov môžu v prípade potreby vzájomne konzultovať.
3. Ustanovenia odseku 2 sa nepoužijú v prípade podvodu alebo vedomého zanedbania povinností, alebo nedbalosti.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaníť v tomto druhom štáte.
2. Tieto dividendy sa však môžu zdaníť aj v zmluvnom štáte, ktorého je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však skutočný vlastník dividend rezidentom druhého zmluvného štátu, takto stanovená daň nepresiahne
 - a) 5 percent hrubej sumy dividend, ak skutočným vlastníkom je spoločnosť (iná ako osobná obchodná spoločnosť), ktorá priamo vlastní najmenej 25 percent majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy,
 - b) 10 percent hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.Spôsob aplikácie týchto obmedzení upraví príslušné úrady zmluvných štátov vzájomnou dohodou.

Tento odsek sa nedotýka zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.
3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií, „jouissance“ akcií alebo „jouissance“ práv, banských akcií, zakladateľských akcií alebo z iných práv podieľať sa na zisku s výnimkou pohľadávok, ako aj príjmy z iných práv na spoločnosti, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov toho štátu, ktorého je spoločnosť rozdeľujúca zisk rezidentom.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé osobné činnosti zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a účasť, v súvislosti s ktorou sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkarň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo 14.

5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaníť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou prípadov, ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak sa účasť, v súvislosti s ktorou sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu nachádzajúcu sa v tomto druhom štáte, a ani nemôže zdaníť nerozdelené zisky spoločnosti daňou z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmov dosiahnutých v tomto druhom štáte.

Článok 11

Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto druhom štáte, ak je tento rezident skutočným vlastníkom úrokov.
2. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosť bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú právo účasti na ziskoch dlžníka, a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémie a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Penále za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku.
3. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo v tomto druhom štáte vykonáva nezávislé osobné činnosti zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo 14.
4. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi nimi a treťou osobou suma úrokov vzťahujúca sa na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12

Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaníť v tomto druhom štáte.
2. Tieto licenčné poplatky sa však môžu zdaníť aj v tom zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však príjemca skutočným vlastníkom licenčných poplatkov, takto stanovená daň nepresiahne 10 percent hrubej sumy licenčných poplatkov.
3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu získané ako odplata za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé osobné činnosti zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktorý sa platia licenčné poplatky, sa skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo 14.
5. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom licenčných poplatkov alebo medzi nimi a treťou osobou suma licenčných poplatkov vzťahujúca

sa na použitie, na právo alebo na informácie, za ktoré sa platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13

Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 a umiestneného v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaníť v tomto druhom štáte.
2. Zisky zo scudzenia hnutel'ného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnutel'ného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislých osobných činností, vrátane ziskov dosiahnutých zo scudzenia tejto stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) alebo tejto stálej základne, môžu sa zdaníť v tomto druhom štáte.
3. Zisky zo scudzenia lodí alebo lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave alebo hnutel'ného majetku, ktorý slúži na prevádzku týchto lodí alebo lietadiel, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom je miesto skutočného vedenia podniku.
4. Príjmy alebo zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia
 - a) podielov na základnom imaní spoločnosti, ktorých hodnota pozostáva v prevažnej miere, a to priamo alebo nepriamo, z nehnuteľného majetku umiestneného v druhom štáte, alebo
 - b) účasti na majetku osobnej obchodnej spoločnosti (partnership), trustu alebo účasti na práve na majetok, ktorého hodnota pozostáva v prevažnej miere, a to priamo alebo nepriamo, z nehnuteľného majetku umiestneného v druhom štáte alebo z podielov uvedených v písmene a),môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
5. Zisky zo scudzenia iného majetku, než je uvedený v odsekoch 1, 2 a 3, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 14

Nezávislé osobné činnosti

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z odborných činností alebo z iných činností nezávislého charakteru, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak rezident nemá obvykle k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon svojich činností. Ak má k dispozícii takúto stálu základňu, príjmy sa môžu zdaníť v tomto druhom štáte, ale iba v rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej základni.
2. Výraz „odborné činnosti“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, výchovné alebo vzdelávacie činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, zubných lekárov a účtovných znalcov.

Článok 15

Závislá činnosť

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú zdaneniu s výnimkou ustanovení článkov 16, 18 a 19 len v tomto štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa takéto odmeny zaň prijaté zdaníť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, podliehajú zdaneniu bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 len v skôr uvedenom štáte, ak
 - a) sa príjemca zdržiava v druhom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek 12-mesačnom období, ktoré sa začína alebo končí v príslušnom kalendárnom roku, a

- b) sú odmeny vyplácané zamestnávateľom alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého štátu, a
 - c) odmeny nejdú na farchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.
3. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku sa odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave môžu zdaňiť v zmluvnom štáte, v ktorom je miesto skutočného vedenia podniku.

Článok 16

Tantiémy

Tantiémy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, môžu sa zdaňiť v tomto druhom štáte.

Článok 17

Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako na verejnosti vystupujúci umelec, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec alebo ako hudobník, alebo ako športovec, z takýchto osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte sa môžu bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaňiť v tomto druhom štáte.
2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi priamo jemu samému, ale inej osobe, tieto príjmy sa môžu zdaňiť bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 v tom zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú na príjmy poberané z činností vykonávaných umelcom alebo športovcom v jednom zmluvnom štáte, ak sú tieto činnosti, ktoré sú v súlade s účelom návštevy tohto štátu, úplne alebo z podstatnej časti hrazené z verejných fondov druhého zmluvného štátu alebo jeho miestneho orgánu, alebo nižšieho správneho útvaru. V takom prípade sa príjmy podľa okolností zdaňujú v súlade s ustanoveniami článkov 7, 14 alebo 15.

Článok 18

Dôchodky

Dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi niektorého zmluvného štátu podliehajú zdaneniu s výnimkou ustanovení článku 19 odseku 2 len v tomto štáte.

Článok 19

Štátna služba

1.
 - a) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, iné ako dôchodok, vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu fyzickej osobe za služby poskytované tomuto štátu alebo jeho nižšiemu správne mu útvaru, alebo miestnemu orgánu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
 - b) Takéto platy, mzdy a iné podobné odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak sa tieto služby poskytujú v tomto štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom tohto štátu,
 - (i) je štátnym príslušníkom tohto štátu alebo
 - (ii) sa nestala rezidentom tohto štátu len z dôvodu poskytovania týchto služieb.
2.
 - a) Akýkoľvek dôchodok vyplácaný priamo alebo z fondov, ktoré vytvoril jeden zmluvný štát alebo jeho nižší správny útvar, alebo miestny orgán tohto štátu fyzickej osobe za služby

poskytované tomuto štátu alebo jeho nižšiemu správnomu útvaru, alebo miestnemu orgánu, podlieha zdaneniu len v tomto štáte.

- b) Takýto dôchodok však podlieha zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym príslušníkom tohto štátu.
3. Ustanovenia článkov 15, 16, 17 a 18 sa použijú na platy, mzdy a iné podobné odmeny a na dôchodky za služby poskytované v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu.

Článok 20

Študenti

Platby, ktoré študent alebo žiak učilišťa, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom štáte iba na účel štúdia alebo výcviku, dostáva na úhradu nákladov za pobyt, štúdium alebo výcvik, nezdanenia sa v tomto štáte za predpokladu, že takéto platby majú zdroj mimo tohto štátu.

Článok 21

Iné príjmy

1. Príjmy rezidenta jedného zmluvného štátu bez ohľadu na ich zdroj, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte. Príjmy vo forme výhier z hier a lotérií, ktoré majú zdroj v druhom zmluvnom štáte, sa však môžu zdaňovať aj v tomto druhom štáte.
2. Ustanovenia odseku 1 sa nepoužijú na príjmy iné ako príjmy z nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v článku 6 odseku 2, ak príjemca takýchto príjmov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé osobné činnosti zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sa skutočne spája s touto stálou prevádzkarňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo 14.

Článok 22

Majetok

1. Nehnuteľný majetok uvedený v článku 6, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu a ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, môže sa zdaňovať v tomto druhom štáte.
2. Hnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľný majetok, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na účel výkonu nezávislých osobných činností, môže sa zdaňovať v tomto druhom štáte.
3. Lode a lietadlá, ktoré sa používajú v medzinárodnej doprave, a hnuteľný majetok slúžiaci na prevádzkovanie takýchto lodí a lietadiel, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom je miesto skutočného vedenia podniku.
4. Všetky ostatné časti majetku rezidenta zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

Článok 23

Vylúčenie dvojitého zdanenia

1. V prípade Slovenska sa dvojité zdanenie vylúči takto:

Slovensko môže pri zdaňovaní svojich rezidentov zahrnúť do základu dane, z ktorého sa takéto dane ukladajú, časti príjmov alebo majetku, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto zmluvy rovnako zdaňovať na Islande, pokiaľ však znížiť sumu dane vypočítanú z takéhoto základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej na Islande.

Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť slovenskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy alebo majetok, ktoré sa môžu zdaňovať na Islande.

2. V prípade Islandu sa dvojité zdanenie vylúči takto:

Ak rezident Islandu poberá príjmy alebo vlastní majetok, ktorý sa podľa ustanovení tejto zmluvy môže zdaňovať na Slovensku, Island povolí

a) znížiť daň z príjmov tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z príjmov zaplatenej na Slovensku,

b) znížiť daň z majetku tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z majetku zaplatenej na Slovensku.

Takéto zníženie však v žiadnom prípade nepresiahne tú časť dane z príjmov alebo dane z majetku vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá podľa okolností na príjmy alebo majetok, ktoré sa môžu zdaňovať na Slovensku.

3. Ak v súlade s ktorýmkoľvek ustanovením tejto zmluvy príjmy, ktoré poberá, alebo majetok, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu, sú oslobodené od dane v tomto štáte, tento štát napriek tomu môže pri vypočítaní sumy dane na zvyšné príjmy alebo majetok tohto rezidenta vziať do úvahy tieto oslobodené príjmy alebo majetok.

Článok 24

Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nepodliehajú v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto druhého zmluvného štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä vo vzťahu k trvalému pobytu. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenia článku 1 uplatní aj na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov.
2. Osoby bez štátnej príslušnosti, ktoré sú rezidentmi niektorého zmluvného štátu, nepodliehajú ani v jednom zo zmluvných štátov žiadnemu zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä vo vzťahu k trvalému pobytu.
3. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, sa nestanoví v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti. Toto ustanovenie neznamená záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu akékoľvek osobné úľavy, zľavy a zníženia daní z dôvodu osobného postavenia alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.
4. Ak sa neuplatnia ustanovenia článku 9 odseku 1, článku 11 odseku 4 alebo článku 12 odseku 5, úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu na účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohto podniku sú odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného štátu. Podobne akékoľvek dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu sú na účel stanovenia zdaniteľného majetku takéhoto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli dohodnuté s rezidentom skôr uvedeného štátu.
5. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne priamo alebo nepriamo vlastní alebo ovláda rezident alebo rezidenti druhého zmluvného štátu, nepodliehajú v skôr uvedenom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú odlišné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného štátu.
6. Ustanovenia tohto článku sa bez ohľadu na ustanovenia článku 2 vzťahujú na dane akéhokoľvek druhu a charakteru.

Článok 25

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba domieva, že opatrenia jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 24 odsek 1, príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad musí predložiť do troch rokov od prvého oznámenia o úkone smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.
2. Ak príslušný úrad považuje námietku za oprávnenú a ak nie je sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa usilovať prípad vyriešiť vzájomnou dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa uplatní v lehotách ustanovených vnútroštátnymi právnymi predpismi zmluvných štátov.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa vynasnažia vzájomnou dohodou vyriešiť akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo uplatňovaní tejto zmluvy. Môžu sa aj vzájomne poradiť, aby sa vylúčilo dvojité zdanenie v prípadoch, ktoré nie sú v tejto zmluve upravené.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu navzájom komunikovať priamo, ako aj prostredníctvom spoločnej komisie zloženej z príslušných úradov alebo ich zástupcov s cieľom dosiahnuť dohodu v zmysle predchádzajúcich odsekov.

Článok 26

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si vymieňajú informácie potrebné na uplatňovanie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkom 1. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát prijal, sa uchováva v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie prijaté podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a oznámia sa len osobám alebo úradom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, vymáhaním alebo trestným stíhaním súvisiacim s týmito daňami alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch. Tieto osoby alebo úrady použijú takéto informácie len na uvedené účely. Tieto informácie môžu oznámiť na verejných súdnych konaniach alebo v súdnych rozhodnutiach.
2. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť
 - a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy alebo správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu,
 - b) poskytnúť informácie, ktoré by nebolo možné získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu,
 - c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili akékoľvek obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých poskytnutie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 27

Členovia diplomatických misíí a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú členom diplomatických misíí a konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 28**Nadobudnutie platnosti**

1. Táto zmluva podlieha ratifikácii a ratifikačné listiny budú vymenené čo najskôr.
2. Zmluva nadobudne platnosť dňom výmeny ratifikačných listín a jej ustanovenia sa budú uplatňovať
 - a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy poberané 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť,
 - b) v prípade ostatných daní z príjmov a daní z majetku na dane ukladané za každý daňový rok začínajúci sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť.

Článok 29**Výpoveď**

Táto zmluva zostane v platnosti, ak ju niektorý zmluvný štát nevypovie. Každý zmluvný štát môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou písomným oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roka nasledujúceho po uplynutí piatich rokov odo dňa nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V takom prípade sa táto zmluva prestane uplatňovať v oboch zmluvných štátoch

- a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy poberané 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom je dané oznámenie o výpovedi,
- b) v prípade ostatných daní z príjmov a daní z majetku na dane ukladané za každý daňový rok začínajúci sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom je dané oznámenie o výpovedi.

Na dôkaz toho podpísaní a na to riadne splnomocnení podpísali túto zmluvu.

Dané v Reykjavíku 15. apríla 2002 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v slovenskom, islandskom a anglickom jazyku. V prípade rozdielnosti výkladu je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za Slovenskú republiku:

Eduard Kukan v.r.

Za Islandskú republiku:

Halldór Ásgrímsson v. r.

